ایران در مسیر اقتصاد فراقاره‌ای

خیز تجاری جمهوری اسلامی ایران در امریکای لاتین آغاز شد

آبان ۱۴۰۰ نگاه و همکاری با کشورهای امریکای لاتین تغییر کرد. دولت سیزدهم در راستای شعار خود که تعامل و همکاری تجاری و صنعتی با کشورهای دوست و همسایه است، مذاکره با کشورهای امریکای لاتین را آغاز کرد

تجارت بین‌الملل

مرجان اسلامی‌فر
روزنامه نگار

روز گذشته، سفر ابراهیم رئیسی به امریکای لاتین آغاز شد. در این سفر همچون سنوات گذشته مدیران و فعالان اقتصادی بخش خصوصی و دولتی، رئیس‌جمهور را همراهی می‌کنند. در سفر ۵ روزه به کشورهای امریکای لاتین قرار است اتفاق‌های جدیدی در همکاری‌های مشترک اقتصادی با سه کشور ونزوئلا، نیکاراگوئه و کوبا، دنبال شود. یکی از مهم‌ترین همکاری‌های مشترک در حوزه خودرو و فعالسازی سایت‌های خودروسازی ایران در ونزوئلا است. ایجاد کارخانه سیمان و فولاد نیز در دستور کار قرار دارد. بخش خصوصی هم قرار است پررنگ‌تر از قبل در بازار امریکای لاتین حضور پیدا کند، بخصوص اینکه سازمان توسعه تجارت به همت بخش خصوصی قصد دارد مراکز تجاری متعددی در کشورهای امریکای لاتین برپا کند تا شرایط برای فعالیت بخش خصوصی سهل‌تر شود.

امریکای لاتین از آن دست بازارهایی است که در دولت روحانی به فراموشی سپرده و فضایی ایجاد شد که بخش خصوصی بدون پشتوانه در این کشور بماند. در این میان خیلی از تجار و فعالان بخش خصوصی نتوانستند در کشورهای امریکای لاتین دوام بیاورند و به همین دلیل، مبادلات تجاری و همکاری‌های صنعتی با کشورهای ونزوئلا، کوبا، برزیل، آرژانتین، نیکاراگوئه، اوروگوئه و... کاهشی شد.

در دولت احمدی‌نژاد، همکاری با کشورهای امریکای لاتین رنگ و بوی جدی به خود گرفت. احمدی‌نژاد بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳ حداقل هر سال یک بار به امریکای لاتین سفر می‌کرد و از همین رو، پروژه‌های ایرانی در آرژانتین، برزیل، کوبا، مکزیک و ونزوئلا رشدهایی را ثبت کرد. افزون بر این کشورهای بولیوی، شیلی، کلمبیا، نیکاراگوئه و اروگوئه در تهران سفارتخانه‌های خود را افتتاح کردند. دولت وقت سعی کرد با نفوذ در بازار این کشورها، بر صادرات خود بیفزاید. با وجود تلاش‌های صورت گرفته تجارت با کشورهای امریکای لاتین جان نگرفت و تنها فضا آن هم به صورت محدود برای فعالیت بنگاه‌های دولتی و بخصوص خودروساز فراهم شد تا در کشور ونزوئلا سایت خودروسازی ایجاد کنند که البته این امر هم در دولت روحانی شکست خورد و عملاً سایت‌های خودروسازی تعطیل شد.

از آبان ۱۴۰۰، نگاه و همکاری با کشورهای امریکای لاتین تغییر کرد. دولت سیزدهم در راستای شعار خود که تعامل و همکاری تجاری و صنعتی با کشورهای دوست و همسایه است، مذاکره با کشورهای امریکای لاتین را آغاز کرد. این امر باعث شد خطوط تولید خودروسازان در ونزوئلا فعال شود و دو کشور به دنبال عمق‌بخشی به روابط خود باشند. اکنون که ابراهیم رئیسی به دعوت رسمی نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا به کاراکاس رفته، قرار است ضمن امضای تفاهمنامه در حوزه‌های اقتصادی، بسترهای لازم برای فعالیت بخش خصوصی در این کشور دوست و البته کوبا و نیکاراگوئه هم فراهم شود.

اقتصاد ونزوئلا از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۰ یک رکود پایدار را تجربه کرد، اما از سال ۲۰۲۱ به دلیل کاهش محدودیت‌های اعمال شده توسط همه‌گیری کووید۱۹ و افزایش قیمت نفت، اقتصاد این کشور احیا شد. همچنین صندوق بین‌المللی پول، رشد تولید ناخالص داخلی ونزوئلا را در سال ۲۰۲۳، ۵ درصد و سال ۲۰۲۴ را ۴/۵ درصد تخمین زده است. ونزوئلا و ایران در حوزه اقتصاد مکمل هم هستند. ونزوئلا به کالاهای دانش‌بنیان و واسطه‌ای به صنعت، مواد پتروشیمی، اقلام و ادوات کشاورزی، خودرو، اقلام و مصالح ساختمانی و به خیلی از کالاهای دیگر نیاز دارد.

همچنین بررسی‌های اجمالی نشان می‌دهد که در سال ۲۰۲۱ کوبا رتبه ۱۵۸ اقتصاد جهان را از نظر کل صادرات و عدد ۱۵۴ را در کل واردات داشته است. کوبا کشوری است که ایران می‌تواند از طریق تهاتر مراودات تجاری خود را با آن افزایش دهد. مطابق داده‌های گمرک در ۴ سال اخیر حجم تجارت غیرنفتی دو کشور در حدود ۲۲ میلیون دلار بوده است.

وضعیت کشور نیکاراگوئه هم نسبت به گذشته تغییر محسوسی داشته و سیگنال‌های اقتصادی این کشور خبر از بهبود اوضاع دارد. تجارت بین امریکا و نیکاراگوئه در سال ۲۰۲۲ به رکورد ۸,۳۰۴ میلیارد دلار رسید که نسبت به سال قبل ۲۲ درصد افزایش داشته است. به اذعان کارشناسان نیکاراگوئه قابلیت این را دارد که به ویترینی برای محصولات و پایگاهی برای حضور گسترده‌تر اقتصادی ایران در امریکای لاتین با هدف برد متقابل و مقابله با تحریم‌های غربی تبدیل شود.

تسهیل حضور تجار ایرانی

حسین احمدیان، عضو اتاق بازرگانی در پاسخ به این سؤال که آیا ایران می‌تواند صادرکننده کالا به کشورهای امریکای لاتین باشد، به «ایران» گفت: فعالان اقتصادی در برخی از بازارها به جهت ارتباطات قوی سیاسی که وجود دارد می‌توانند به راحتی ورود کنند. بازار کشورهای امریکای لاتین و ونزوئلا از این دست بازارهاست. یکی از عمده مشکلات فعالان اقتصادی در تجارت، فراهم شدن بسترهای سیاسی است لذا زمانی که بستر آن فراهم باشد با شرایط خیلی بهتر می‌توان وارد آن بازار شد و ضمن توسعه صادرات، همکاری‌های صنعتی داشت.

او بیان کرد: اواخر سال گذشته خط مستقیم کشتیرانی بین ایران- ونزوئلا با هدف حمایت و پشتیبانی از تجار و بازرگانان ایران و ونزوئلا برقرار شد. این خط تجاری کمک می‌کند صادرات ایران به این کشور افزایش قابل توجهی پیدا کند. ونزوئلا می‌تواند هاب منطقه‌ای در امریکای جنوبی شود و دروازه‌ای برای ارسال کالاهای ایرانی به سراسر این منطقه باشد. از همین رو اگر کشور یاد شده پایگاه تجاری ایران شود، حجم صادرات بخصوص در حوزه‌های دانش‌بنیان و دارو افزایش قابل توجهی خواهد یافت.

عضو اتاق بازرگانی گفت: سال گذشته و همزمان با سفر مادورو(رئیس‌جمهور ونزوئلا) به تهران، ایران و ونزوئلا سند همکاری ۲۰ساله امضا کردند. این دو کشور تحریم شده از سوی امریکا که عضو اوپک هم هستند قرار است در حوزه خودرو، انرژی و کشاورزی (ونزوئلا بیش از ۳۳ میلیون هکتار اراضی قابل کشت و با آب فراوان دارد) همکاری خوبی داشته باشند، لذا همین رویه را می‌توان در دو کشور کوبا و نیکاراگوئه هم دنبال کرد.او ادامه داد: به همت دولت سیزدهم قرار شده ایران طی حداقل ۵ سال، بیش از ۱۰۰ هزار خودرو به ونزوئلا صادر کند. بدین جهت اگر خطوط تولید ایران در این کشور فعال شود می‌توان ضمن تأمین خودروی ونزوئلا، به سایر کشورهای امریکای لاتین هم خودرو صادر کرد.

بر اساس گفت‌وگوهای صورت گرفته و به اذعان فعالان اقتصادی بخش خصوصی، کشورهای امریکای لاتین خواهان و مشتری کالاهای ایرانی هستند و در دولت سیزدهم فضای بسیار خوبی برای توسعه همکاری‌های صنعتی، تجاری، صادرات خودروهای سواری، خودروهای کار و ماشین‌آلات به این کشورها فراهم شده است.

افزایش صادرات به ونزوئلا و کوبا

در این میان حمید شهرابی، مدیر تحقیقات خانه امریکای لاتین معتقد است: در میان کشورهای امریکای لاتین حجم مبادلات ایران با برزیل نسبت به سایر کشورهای آن منطقه نسبتاً بالاتر بوده و با ارسال مواد سوختی از ایران به ونزوئلا، حجم مبادلات با آن کشور طی ۲ سال گذشته افزایش یافته است. همچنین با قرارداد مربوط به همکاری ایران و کوبا در خصوص تولید واکسن کرونا، سطح روابط اقتصادی دو کشور نسبت به گذشته بهبود یافته است.

گزارش‌ها حاکی است که منطقه امریکای لاتین متشکل از ۲۳ کشور با جمعیت حدود ۷۰۰ میلیون نفر، یکی از اهداف صادراتی ایران است. از آنجا که اقتصادهای نوظهور در امریکای لاتین قرار دارند، می‌توان از پتانسیل آنها برای رونق صادرات کشور استفاده کرد. از اقتصادهای نوظهورمی‌توان به برزیل، مکزیک و شیلی اشاره کرد که همگی در بازارهای جهانی حرف‌هایی برای گفتن دارند و در دنیا مطرح هستند. البته شرایط اقتصادی امریکای لاتین از نیمه دوم ۲۰۱۵ تا کنون قدری تغییر کرده‌است. اقتصاد این منطقه بر اساس بررسی‌ها در این مدت ۱,۲درصد کوچک شده‌است. اما نکته اساسی این است که رشد اقتصادی امریکای لاتین متوقف نشده‌است و قدرت‌های نوظهور در اقصی نقاط جهان در اندیشه گسترش سهم خود از بازارهای این منطقه هستند.

نفوذ به بازار امریکای لاتین

سازمان توسعه تجارت به همت بخش خصوصی قصد دارد مراکز تجاری متعددی در کشورهای امریکای لاتین برپا کند تا شرایط برای فعالیت، بخش خصوصی سهل‌تر شود. بخش خصوصی پررنگ‌تر از قبل در بازار امریکای لاتین حضور پیدا می‌کند

عکس: آنا

برش

ایجاد کارگروه تجاری با کشورهای امریکای لاتین

مسعود خیاط‌زاده، عضو اتاق بازرگانی در گفت‌وگو با «ایران»:
وسعت همکاری‌ها با کشورهای امریکای لاتین بسیار زیاد است، از این رو می‌توان در حوزه‌های مالی، کشاورزی، صنعتی، تجاری، ساختمان‌سازی، فولادسازی، علم و فناوری، دانش‌بنیان، آموزش و انرژی همکاری وسیعی با کشورها تعریف کرد. او افزود: همکاری‌های تجاری، نیازمند دیپلماسی قوی است. همچنین دولت سیزدهم در زمینه همکاری‌های مشترک، کارنامه خوبی داشته است. البته با ایجاد کارگروه تجاری با کشورهای امریکای لاتین می‌توان حجم صادرات را به کشورهای کوبا، نیکاراگوئه و ونزوئلا افزایش داد.

ضربه کاری دولت سیزدهم به تحریم‌های نفتی در امریکای لاتین

سرمایه‌گذاری نفتی ایران در بخش فراسرزمینی، به عنوان تحقق یکی از آرزوهای ۴۴ ساله ایران آن هم در زیر گوش ایالات متحده امریکا یاد می‌شود

انرژی

گروه اقتصادی
eghtesad@irannewspaper.com

سکاندار وزارت نفت در راه امریکای لاتین به همراه سید ابراهیم رئیسی رئیس جمهوری، با هدف تقویت همکاری‌های انرژی با سه کشور این منطقه، مقصد نخست، کاراکاس، پایتخت کشور ونزوئلا. از توسعه و تولید در میدان‌های نفت و گاز، ارتقا و نوسازی پالایشگاه‌ها و بهره‌گیری از ظرفیت‌های پالایشگاهی، صدور خدمات فنی مهندسی و انتقال فناوری و توسعه بازارهای صادراتی نفت خام و میعانات گازی و فرآورده‌های نفتی از مهم‌ترین محورهای سفر جواد اوجی به منطقه امریکای لاتین به شمار می‌رود.

جواد اوجی پیش‌تر نیز به کشورهای امریکای لاتین سفر کرده بود.

ونزوئلا واقع در امریکای لاتین، به عنوان یکی از نقاط مهم کانون دیپلماسی وزارت نفت در دولت سیزدهم به شمار می‌رود. ایران و ونزوئلا در دولت سیزدهم، مسیر تازه‌ای را برای گسترش همکاری‌های خود در پیش گرفته‌اند.

در جریان سفر اردیبهشت‌ماه سال گذشته جواد اوجی وزیر نفت ایران به ونزوئلا، قرارداد و تفاهمنامه‌های متعددی در زمینه توسعه و تولید در میدان‌های نفت و گاز و بهره‌گیری از ظرفیت‌های پالایشگاهی و صدور خدمات فنی مهندسی به امضا رسید. یکی از این قراردادها، تعمیرات اساسی و راه‌اندازی پالایشگاه ال‌پالیتوی ونزوئلا با مبلغ ۱۱۰ میلیون یورو بوده که این قرارداد با هدف تعمیرات اساسی، راه‌اندازی و تکمیل ظرفیت عملیاتی یک واحد پالایشگاهی ۱۴۰ هزار بشکه‌ای در روز در ونزوئلا به امضا رسیده است.

ایران با سیاست پالایشگاه‌داری فراسرزمینی و بازارسازی برای نفت خام خود، تحولی بزرگ در زمینه تجارت نفت خام خود ایجاد کرده است.

سرمایه‌گذاری ایران در پالایشگاه‌های فراسرزمینی در کنار تسهیل در امور تجارت نفت برای کشور، روابط سیاسی کشور را با سایر کشورها بشدت مستحکم‌تر خواهد کرد.

جواد اوجی وزیر نفت گفته است که فرآورده‌های نفتی با توجه به نیازی که در سراسر دنیا وجود دارد، تحریم‌ناپذیر است، بنابراین استفاده از ظرفیت پالایشگاه‌های فراسرزمینی در کشورهای مختلف یکی از محورهای اصلی در وزارت نفت بوده و خوشبختانه چند مورد هم انجام شده است و اکنون نفت ایران در این پالایشگاه‌ها فرآورش می‌شود.

از سرمایه‌گذاری نفتی ایران در بخش فراسرزمینی، به عنوان تحقق یکی از آرزوهای ۴۴ ساله ایران آن هم در زیر گوش ایالات متحده امریکا یاد می‌شود.

گفته می‌شود که پس از پالایشگاه در ونزوئلا، ایران در زمینه تعمیر پالایشگاه «پاراگوانا»، بزرگ‌ترین پالایشگاه نفتی این کشور هم با ظرفیت ۹۵۵ هزار بشکه در روز آماده می‌شود.

سرمایه‌گذاری در پالایشگاه نیکاراگوئه، پالایشگاه‌های ازبکستان و پالایشگاهی در سوریه هم از دیگر برنامه‌های مهم ایران در پالایش فراسرزمینی خواهد بود.

گزارش‌ها نشان می‌دهند که ایران با صدور خدمات فنی- مهندسی و احیای ظرفیت و ساخت ۳ پالایشگاه «سینفوئگس کوبا»، «رویای آرمانی بولیوار نیکاراگوئه» و «کاردون ونزوئلا» ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار بشکه در روز می‌تواند برای صادرات نفت خود بازارسازی کند.

با روی کار آمدن دولت سیزدهم، راهبرد وزارت نفت در صادرات نفت ایران از تعلل برای به ثمر رسیدن مذاکرات برجامی به دیپلماسی فعالانه انرژی از طریق بازارسازی نفت تغییر کرد.

همین موضوع موجب شد که بنابر گزارش منابع رسمی داخلی و مؤسسات خارجی، صادرات نفت ایران ۲ برابر شود.

جواد اوجی، وزیر نفت گفته که روند تولید در صنعت نفت ایران با روی کار آمدن دولت سیزدهم افزایشی است، اکنون تولید نفت ایران به بیش از ۳ میلیون بشکه افزایش یافته و صادرات نفت ایران نسبت به ابتدای دولت ۲ برابر شده است. مؤسسه کپلر و ورتکسا، صادرات نفت ایران در ابتدای دولت سیزدهم را حدود ۶۵۰ هزار بشکه در روز دانسته که طبق آخرین گزارش بلومبرگ، به اعداد ۱,۳ الی ۱,۴ میلیون بشکه در روز در ماه پایانی ۲۰۲۲ رسیده است یعنی تقریباً دو برابر شده است.

نسخه جهش صادرات نفت ایران

اما بازارسازی نفت به عنوان نسخه جایگزین برجام چیست که منجر به جهش صادرات نفت ایران در تحریم شده است؟

محمدصادق جوکار، رئیس مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی در گفت‌وگو با فارس با توضیح راهبرد بازارسازی نفت اظهار داشت: الگوی فروش نفت ایران در دولت یازدهم و دوازدهم همانند الگوی قرن بیستمی بود، با بازگشت تحریم‌ها با کاهش صادرات نفت مواجه شدیم، الگوی قرن بیستمی یعنی اینکه متولیان امر در وزارت نفت همچنان فکر می‌کردند دست برتر با عرضه‌کنندگان است درحالی که معادلات بازار نفت تغییر کرده بود.

یکی از سیاست‌هایی که ذیل بازارسازی نفت تعریف می‌شود، عبارت است از خرید تقاضا یا **Buy demand** . در این سیاست، کشورهای صادرکننده با سهامداری در پالایشگاه‌های فراسرزمینی، آنها را به مقصد اصلی فروش نفت خود تبدیل می‌کنند.

البته پیگیری این سیاست‌ها صرفاً محدود به کشورهای تحریم‌شده مثل ایران نیست، بلکه مابقی عرضه‌کنندگان نیز برای ایمن‌سازی فروش نفت خود در برابر تهدیدهای مختلف از سهامداری در پالایشگاه‌های فراسرزمینی و سیاست خرید تقاضا استفاده می‌کنند.

در دولت سیزدهم سیاست خرید تقاضا برای نخستین بار در شرایط تحریم در اردیبهشت‌ماه سال گذشته و در سفر جواد اوجی وزیر نفت به ونزوئلا مورد استفاده قرار گرفت.

در این سفر ۸ قرارداد و تفاهمنامه بین ایران و ونزوئلا در حوزه نفت و کشاورزی امضا شد که از جمله مهم‌ترین آن، قرارداد ۱۱۰ میلیون یورویی بازسازی و تعمیرات اساسی پالایشگاه ال‌پالیتو ونزوئلا بود که منجر به صادرات ۱۰۰ هزار بشکه نفت ایران به این پالایشگاه فراسرزمینی شد.

بعد از اجرای این قرارداد، رویترز در گزارشی با عنوان «**Iran boosts crude supply to Venezuela for refining, freeing up exportable oil**» اعلام کرد که ایران در حال افزایش عرضه نفت خام خود به ونزوئلا است و ماهانه ۴ میلیون بشکه نفت به پالایشگاه‌های این کشور صادر می‌کند.

حال بعد از موفقیت دولت سیزدهم در بازارسازی نفت با روش خرید تقاضا در پالایشگاه ال‌پالیتو، گام‌های بعدی نیز آماده برداشتن برای سهامداری در پالایشگاه‌های فراسرزمینی در کشورهای امریکای لاتین است.

آیت‌الله سید ابراهیم رئیسی دوشنبه (۲۲ خرداد) در رأس هیأتی عالی‌رتبه عازم امریکای لاتین شد و بنابر اخبار واصله ایران برای سهامداری در ۳ پالایشگاه جدید «سینفوئگس کوبا»، «رویای آرمانی بولیوار نیکاراگوئه» و «کاردون ونزوئلا» اقدام خواهد کرد که منجر به بازارسازی برای صادرات ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار بشکه نفت ایران خواهد شد.

پالایشگاه سینفوئگس کوبا (**Cienfuegos**) یک تأسیسات مربوط به دوران شوروی سابق است که برای استفاده از نفت خام روسیه پیکربندی شده که بعداً توسط شرکت نفت ونزوئلا برای تبدیل روزانه ۶۵ هزار بشکه نفت ونزوئلا به محصولات پالایش شده برای بازار داخلی و صادرات کوبا ارتقا یافت.

این پالایشگاه حاصل سرمایه‌گذاری مشترک کوبا با ونزوئلاست اما از آگوست ۲۰۱۷، پالایشگاه سینفوئگوس به عنوان یک نهاد کاملاً دولتی کوبا فعالیت می‌کند. هم‌اکنون به دلیل فرسودگی توان عملیاتی این پالایشگاه به ۴۰ هزار بشکه کاهش یافته که ایران می‌تواند برای احیای آن و صادرات نفت خود اقدام کند.

پالایشگاه بولیوار نیکاراگوئه

فاز نخست پالایشگاه ۱۵۰هزار بشکه‌ای رویای آرمانی بولیوار نیکاراگوئه مربوط به احداث مخازن ذخیره‌سازی بود که ساخته شده اما فازهای بعدی مربوط به تأسیسات پالایشگاهی به دلیل نبود سرمایه متوقف مانده است.

میزان سرمایه‌گذاری لازم برای تکمیل این طرح ۴/۷ میلیارد دلار برآورد می‌شود و راهکارهایی برای تأمین مالی آن با تلفیق ظرفیت ایران و نیکاراگوئه وجود دارد. سال گذشته نیز تفاهم‌نامه تکمیل این پالایشگاه بین دو کشور امضا شد.

دانیل اورتگا، رئیس جمهور نیکاراگوئه در سفر سال گذشته وزیر نفت ایران به این کشور با اشاره به امضای یادداشت تفاهم میان شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران و وزارت انرژی و معدن نیکاراگوئه گفت: بر اساس این تفاهم‌نامه امکان تکمیل و ساخت پترو پالایشگاه نفت جدید در کشور نیکاراگوئه بررسی خواهد شد، البته زمین و تأسیسات اساسی برای ایجاد این پالایشگاه از سال‌ها پیش وجود دارد که به‌دلیل تحریم‌های امریکا نیمه‌کاره رها شده است.

پالایشگاه کاردون ونزوئلا

واحد پالایشگاهی ۳۱۰ هزار بشکه‌ای کاردون ونزوئلا ذیل مجتمع پالایشی پاراگوانا با ظرفیت ۹۵۵ هزار بشکه تعریف می‌شود. چندی پیش رویترز از امضای قرارداد ۴۶۰ میلیون یورویی بین ایران و ونزوئلا برای احیای ظرفیت این پالایشگاه در آینده‌ای نزدیک خبر داد.

این پالایشگاه با نصف ظرفیت کار می‌کند و پس از تجربه موفق احیای پالایشگاه ال‌پالیتو می‌تواند به عنوان گام بعدی همکاری دو کشور اجرایی شود.

واقعیت این است که سرمایه‌گذاری ایران در پالایشگاه‌های فراسرزمینی، این امکان را فراهم می‌کند تا ایران با وسعت و نفوذ بیشتری فرآورده‌های نفت خام خود در آن کشورها را پالایش کند و پس از عرضه در بازار، ارزآوری خوبی هم برای کشور خواهد داشت.

گزارش

رشد ۴۱۶ درصدی صادرات به ونزوئلا محقق شد

صادرات غیر نفتی ایران به ونزوئلا در سال قبل با رشد ۴۱۶ درصدی به ۱۱۸ میلیون و ۱۰۲ هزار دلار رسید، تجارت با ونزوئلا بیش از این مورد انتظار است، تجارت با کوبا باید مجدداً بازبینی شود همچنین ورود کالاهای ایرانی به نیکاراگوئه با سفر رئیس جمهور آغاز می‌شود.

سید روح اله لطیفی، سخنگوی کمیسیون روابط بین‌الملل و توسعه تجارت خانه صنعت، معدن و تجارت ایران همزمان با سفر رئیس جمهور به سه کشور ونزوئلا، کوبا و نیکاراگوئه اظهار داشت: در سال ۱۴۰۱ بیش از ۴۹ هزار تن کالای غیر نفتی به ارزش ۱۱۸ میلیون و ۱۰۱ هزار و ۸۳۲ دلار به ونزوئلا صادر شده که این میزان ۴۱۶ درصد نسبت به سال قبل‌تر افزایش داشته، در این سال صادراتی به کوبا و نیکاراگوئه انجام نشده است.

وی افزود: واردات کشورمان از کشور ونزوئلا در سال ۱۴۰۱ حدود ۸ تن به ارزش ۸۱۶ هزار دلار و از کشور کوبا حدود ۱۸۸ تن به ارزش ۱۱ میلیون و ۸۵۸ هزار دلار بوده، اما در ۱۰ سال اخیر از کشور نیکاراگوئه هیچ کالایی به ایران به صورت مستقیم وارد نشده و از ایران نیز کالای غیر نفتی به این کشور صادر نشده است.

مسیر کاهشی در دولت گذشته

سخنگوی سابق گمرک در خصوص تجارت ایران با ونزوئلا گفت: عمده کالاهای غیر نفتی صادراتی ایران به ونزوئلا، خودرو، لوازم یدکی و بدنه، محصولات شیلاتی، شیرینی و شکلات، رب گوجه فرنگی، روغن موتور، مواد شیمیایی، دارو و واکسن، کود، شوینده‌ها، پوشاک، صنایع دستی، کاشی و سرامیک، انواع لوله و پروفیل، شیرالات، ماشین‌آلات ریخته گری، تراکتور، تانکر، سرنگ و لوازم الکترونیکی بوده و واردات سال گذشته از این کشور به ایران اجزا و قطعات وسائل نقلیه هوایی و تجهیزات الکترونیکی بوده است.

وی افزود: صادرات ایران به ونزوئلا از زمان دولت نهم و دهم افزایش یافت و در سال ۹۲ به ۱۲۰میلیون و ۶۲۶ هزار دلار رسید ولی در دولت یازدهم مسیر کاهشی را در این امر شاهد بودیم تا جایی که در سال ۹۶ به ۳۶۳ هزار رسید، اما در سال پایانی دولت دوازدهم مجدداً به ۱۱۹ میلیون دلار رسید و در سال ۱۴۰۰ مجدداً با کاهش، ۲۳میلیون دلار کالا صادر شد و در سال ۱۴۰۱ با رشد ۴۱۶ درصدی به بیش از ۱۱۸ میلیون دلار رسید.

احیای تجارت با نیکاراگوئه

سخنگوی کمیسیون توسعه تجارت خانه صمت در خصوص تجارت با کوبا گفت: تا سال ۹۱ به صورت محدود اما سالانه کالای ایرانی به کوبا صادر می‌شد اما از سال ۹۲تا سال ۹۶ صادراتی به این کشور انجام نشده و فقط ۶۰هزار دلار در سال ۹۷ صادرات صورت گرفته و مجدداً بعد از آن تا کنون صادراتی به کوبا اتفاق نیفتاده، اما واردات از کوبا که عمدتاً دارو و تجهیزات پزشکی است در سال‌های مختلف انجام شده که بالاترین میزان آن در ۱۲سال گذشته در سال ۹۷ با ۶۰ هزار تن به ۲۱میلیون و ۲۱۵ هزار دلار رسیده است.

لطیفی در خصوص تجارت با نیکاراگوئه گفت: جمهوری اسلامی ایران هیچگونه واردات کالا و صادرات(غیر نفتی) در یک دهه گذشته با نیکاراگوئه نداشته که با سفر رئیس جمهور به این کشور شاهد آغاز تعامل تجاری با نیکاراگوئه خواهیم بود.

وی افزود: در چهارچوب سیاست ورود یا توسعه روابط تجاری و اقتصادی دولت سیزدهم به بازارهای بکر و جدید، منطقه‌ای و بین‌المللی همراه با رویکرد چندجانبه گرایی، سفر جناب آقای رئیسی به امریکای لاتین با برنامه‌ها و گفت‌وگوهای مد نظر، می‌تواند علاوه بر دستاوردهای سیاسی، در توسعه روابط تجاری و اقتصادی و صادرات خدمات فنی و مهندسی نقش سازنده‌ای ایفا کند.